

STJEPAN II - SPOROVI S
DUBROVNIKOM

15. august 1332. godine

Godine 1332, 23. oktobra, privilegija bana Stjepana za plaćanje i izlazak iz dugova u Bosnu sa zakletvom i za okončanje rata, u Dubrovniku, šestog mjeseca

U ime Oca i Sina i Svetoga Duha!

Ovo je pisano od rođenja Sina Božija 1332. ljeta, 15. indikta, augusta mjeseca 15. dan, na Svetu Mariju: gospodin ban Stjepan utvrdi zakon koji je prvo bio između Bosne i Dubrovnika, da zna svaki čovjek koji je zakon prvo bio. Ako ima Dubrovčanin koju raspravu s Bošnjanimom, da ga pozove pred gospodina bana ili pred njegova vladaoca i da ne bude odgađanja odgovora. Ako Bošnjanim izjavi da nije dužan, da mu se odredi prisegnuti s petericom koju god postavi banov rod. Ako se prigodi da je taj od banova roda, neka su mu porotnici koji god od njegova plemena. A to neka se zna da ne može ni taj od toga pobjeći, niti pred ma kim drugim može prisegnuti. Ako li optužuje Bošnjanim Dubrovčanina, neka ga pozove na postupak pred Dubrovčane. Ako poriče, da mu se odredi prisegnuti s petericom koji su u Bosni, s kojim mu volja, a Dubrovčanin da može izbjeći osudu [ako prisegnu] trojica [od pet]. Ako li preuzme krivnju za koju ga je optužio Bošnjanim, da također ne bude odgađanja Dubrovčaninu. Koji su u Bosni, da su im i porotnici u Bosni, a koji u Završju, također u Završju, a koji su porotnici drugima u Završju, također da su porotnici i Bošnjanimu s Dubrovčanima. Ako od Dubrovčana ubije ili posiječe u Bosni, ili Bošnjanim Dubrovčanina, pravda da se vrši pred gospodinom banom, a osuda da ide banu za njih. Ako bude svađa Bošnjanimina s Dubrovčaninom u Dubrovniku, da sudi knez dubrovački i sudije, a globa da ide Općini. Ako ima svađu Dubrovčanin s drugim Dubrovčaninom u Bosni, gospodin ban da ne vodi o tom brigu. Ako li se pozovu pred bana, da krivac da globu u koju se osude gospodinu banu. Ako Bošnjanim uhvati Dubrovčanina zbog konja, a on bude ukraden ili zaplijenjen, a kaže Dubrovčanin: „Konj je moj vlastiti“; ili: „Kupio sam ga, ne znam od koga“, ili ispriča od koga je kupljen, neka izvoli prisegnuti s petericom, da bude čist od duga. I ako Bošnjanim bude dužan, a pobjegne iz Bosne s dugom, da mu nije vjere

УКЕ Ѡ ГѠНА БАНА
РОВАУКН НА| ВЕРУ
СДІЕ ПОШЛЮ ДА
ГН ДУБРОВАУКННУ
ЛН ХУСАРЬ УЗМЕ|
О БУДН| ДА ПЛАТН
ГѠНУ БАНУ ВСАКН
Е ВРАТЕ АКО РАТЬ
УБРОВННУ да да
Ѡ .г. мѠа да СН
НМ Е ВЕРА ГѠНА|
ХУМСКОМЪ| ЗЕМЛѠ
| СВЕДОКЪ ЖУПАНЬ
САВЪ ГАЛЕШНКЪ Н
АПЕНОВН^к СТЕПКО
ТЕПАНЬ ДРУЖУНКЪ
КАСНКЪ| МНОТЕНЬ
НКЪ А Ѡ ЗАВРШКА
О ДОБРОВОЈЕВНКЪ
САЛНКЪ ДНВОШЬ
ВНКЪ Н БРАНОШЬ
НАЦЬ ВОНСЛАВНКЪ||
БЕЛНКН СЛАВЬ|НОГА
НАМЪ| БОСАНСЦѠ Н
ПНСАНЬ ХУСОВОН
УЦН Ѡ ГѠНА БАНА
АТННЬ ПЕЛНУЕВНКА|
БОСАНКѠ| СТАРѠ Н
ОМЕ|ТЕ ПАУЕ ДА СЕ
ВОЮ КУКУ А ДРУГН
СТЕПАНА СТЕПАНЬ
НЕЗА ДУБРОВАУКОГА
ПНСА НН ПРѠМКОХЪ|
ННЕ| ДУБРОВАУКЕ Н
ВАНО НАКО ГРАМАТН^к
НЕЗА МАВРОЖТНКА
НА .г. мѠа ѠКНА .г.

ipap

a Bosn(exi) e (Ragu)

ra Raguxei ... pacare

ni ruke od gospodina bana. I ako Bošnjанин узме добитак
dubrovački na vjeru, a isprava bude u Dubrovniku, ako knez
i sudije pošalju da je dokument ispravan, da je vjerodostojan,
neka plati Dubrovčaninu i bez pristavštine. Ako li kradljivac
ili pljačkaš uzme što Dubrovčaninu u banovu vladaniju, ko
to bio da plati Dubrovčaninu i bez pristavštine, a gospodinu
banu svaki šest volova na svoju glavu, i da se ne vrate.

Ako rat bude, čega neka nas sakloni Bog, među Bosnom
i Dubrovnikom, neka da gospodin ban Stjepan rok
Dubrovčanima šest mjeseci da pođu u Dubrovnik slobodno,
na to im je vjera gospodina bana Stjepana, a Dubrovčani da
žive u Humskoj zemlji u svom prijašnjem zakonu.

A ovome je pisanju svjedok župan Krkša i veliki vojvoda
Vladisav Galešić i Vukosav Tepčić, Radosav Hlapenović,
Stjepko Radosalić, Miloš Vukasić, Stjepan Druščić, Budisav
Gojsalić, Vladisav Vukasić, Miltjen Draživojević, Pribisav
Milobratić; a od Završja: župan Ivahn Pribilović, Vlatko
Dobrovojević, čelnik Hlap, Ivan Budisalić, Divoš Tihoradić,
Gojsav Vojsilović i Branoš Čeprić, knez Pavao Hrvatinić,
Stanac Vojislavić.

A ovu povelju pisa Priboje, dijak velikoslavnoga gospodina
bana Stjepana, gospodina svim zemljama bosanskim i
humskim i Donjim krajima gospodina.

A ova prepisana hrisovulja, koju od gospodina bana priniješe
dubrovački poklisari Luče Marka Lukarevića i Felič Mate
Peličevića, o zakonu koji je bio među starom gospodom
bosanskom od početka svetopočivša, da se ne pomete,
nego da se zna; ovu da čuva gospodin ban u svojoj kući, a
drugu hrisovulju da čuva gospodina bana Stjepana Stjepan
Benčulić. Prepisah po zapovijedi kneza dubrovačkoga i svega
Vijeća – što im se vidjelo, to pisah, ni pridodah ni oduzeh, i
zapečatih pečatom Općine dubrovačke i potvrdih da svakom
bude vjerodostojno, kao gramatik Općine dubrovačke u
vrijeme kneza Mavrošića, utjelovljenja Isusa Hrista 1332.
ljeta, indikta 15, mjeseca oktobra 23.

Lijeva margina gore: Godine 1332, od bana Stjepana
Sredina lijeve margine: Plaćanje između Bosne i Dubrovnika
Na dnu lijeve margine: Pitanje između Dubrovčana...
umiriti ... Bošnjani